

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ συνδρομηταὶ δύνανται ἢ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς γραμματόσημον.

Ἐάν τις ἐκ τῶν συνδρομητῶν, δι' οἰομένην αἰτίαν, δὲν ἔλαβον τακτικῶς τὸ φύλλον ἢ διεύθυνσις, εἰδοποιουμένη, προθύμως ἀναλαμβάνει τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων.

ὑπάρχουσι τινες δεινύοντες ὅτι ἀγαπῶσιν ὅ,τι ἀξιάγαστον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει καὶ πολιτείᾳ, ὃν αἱ συμπάθειαι εἰσὶν ἀναμφισβητήτως ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οἵτινες οὐδὲν ἤττον περιφρονοῦσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ ἀρνοῦνται τιμὴν εἰς Ἐκεῖνον, ὅστις ἔδωκεν αὐτῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ φίλιον Πνεῦμα τὸ ἐμψυχοῦν αὐτήν. Εἶναι θαυμαστὸν ὅτι δὲν βλέπουσιν ὅτι, ἀγνοοῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἀγνοοῦσι αὐτὴν τὴν πηγὴν πάντων ὅσα πρεσβεύουσιν ὅτι θαυμάζουσιν. Ἐὰν εἰσὶν ἐρασταὶ τῶν γραμμάτων, καὶ ἀναγνώσῃ τὴν ἱστορίαν μετὰ τινος ὠφελείας εἰς τὰς γινώσκει αὐτῶν, θέλουσι βεβαίως μάθει ὅτι, πρὸ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, δὲν ὑπῆρχε θρησκεία, οὔτε φιλοσοφία δυνάμενη νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους φίλους τῇ ἀνθρώπότητι. Ἡ φιλανθρωπία ἦν τοσοῦτον ἐπικροτοῦσιν, καὶ ἦν πολλοὶ τούτων παραδειγματίζουσιν, εἶναι γέννημα τοῦ χριστιανισμοῦ πάντα ὀφείλονται εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐπιρροὴν Ἐκεῖνου ὃν τοσοῦτον παταγῶδως ἀπορρίπτουσιν. Θαυμάζουσι τὴν ἐλεημοσύνην· ἀλλ' ἡ ἐλεημοσύνη ἐκ τοῦ σταυροῦ προήλθεν. Εὐλογοῦσι τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλὰ τὸ αἷμα τοῦ Αὐτρωτοῦ εἶναι τὸ μόνον διαλυτήριον τὸ δυνάμενον νὰ χαλάσῃ τὰ δεσμά τοῦ δούλου. Παραινῶσιν εἰς αὐτὰπάρνησιν· ἀλλ' οὔτε ἐν τῷ Σωκράτει, οὔτε τῷ Πλάτῳ, οὔτε ἐν τῷ Βράχμᾳ ἢ τῷ Κονφουκίῳ, δύνανται νὰ εὕρωσι παράδειγμα, ἀπεικονίζον καὶ αὐτήν. Διδάσκουσι τὴν παγκόσμιον ἀ-

δελφότητα· ἀλλ' ἐξ οὐδενὸς ἄλλου χείλους, πλην ἐκ τοῦ χείλους Ἐκεῖνου, ὅστις πρῶτος ἐκήρυξε τὴν ὑποχρέωσιν εἰς ἀδελφικὴν ἀγάπην δύνανται νὰ εὕρωσι κείμενον ἐφ' οὗ νὰ βασίσωσι τὰς παραινέσεις των. Βιβλίῳ ὁ κόσμος δὲν εἶχεν ἔλλειψιν· προφήτας καὶ διδασκάλους, πᾶς αἰὼν εἶχεν· ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ εὐαγγελίῳ, τῷ χαράξαντι νέαν ἐποχὴν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ, δύνανται νὰ εὕρωσι τὸ μάθημα καὶ τὸν ἀνθρώπον τὸν δυνάμενον νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ κηρύξῃ τὰς διδασκαλίας, ὧν δεόνται πρὸς πραγμάτων τῶν ἐλπίδων των. «Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.»

Η ΒΙΡΘΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ

ὑπὸ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 3).

Παρελάβανεν ὁ Κύριος Αὐδῆλιος ἐνίοτε τὴν Βιρθὼ εἰς τὸν περίπατον· καὶ πανταχόσε μὲν τὸν συνώδευσεν εὐχαρίστως, οὐχὶ ὁμιῶς καὶ πρὸς τὴν παραλίαν· διότι αὐτὴ ἐφοβεῖτο καὶ αὐτὴν τὴν θέαν τῆς θαλάσσης. Τοῦ φόβου τούτου προσεπάθησε πολλάκις νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ, ἀλλ' ἐπὶ ματαιῳ. Ὅσάκις δὲ ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος, ἡ κόρη αὕτη καταφεύγουσα εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ἔχωνε τὴν μικρὰν τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ φέρεμά του ὡς ζητοῦσα ὑπεράσπισιν. Τοσοῦτον φόβον εἶχεν ἐμποίησεν εἰς αὐτὴν ἡ τρομερὰ ἐκείνη τρικυμία ἡ ἐπενεγκοῦσα τὸ ναυάγιον!

Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἡ Βιρθὼ καθίστατο μᾶλλον ἀξιάγαπτος καὶ εὐάρεστος. Ὅθεν πολλάκις ὁ ἀγαθὸς προστάτης τῆς ἐπερώτα αὐτὸν, πῶς ἤθελε φερθῇ ἐὰν ἔζων οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ ἐζήτουν ποτὲ νὰ τὴν ἀπολάβωσι παρ' αὐτοῦ· διὸ μετὰ τὸ τρομερὸν ναυάγιον, ἐξ οὗ ὁ μικρὸς του θησαυρὸς θαυμασιῶς διεσώθη, ἠρᾶνθησεν ἂν τις ἄλλος διεσώθη· ἀλλ' ἡ

ἀπάντησις ἦτο ὅτι πάντες ἀπώλοντο. Ἀληθῶς ἡ στοργὴ αὐτοῦ εἰς τοσοῦτον βαθμὸν προήχθη, ὥστε πολλάκις διανοεῖτο ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἀδελφὴ του Ῥοζή, ἣν περιπαθῶς ἠγάπα, εἰ ἐπαρουσίαζετο, ὡς ἐπὶ τῆς Βιρδούς, πάλιν μετὰ λυγρῆς ἠέλε τὴν παρχωρήσει πρὸς αὐτήν.

Σχεδὸν παρήλθον ὁκτὼ ἔτη καθ' ἃ ἀδιαλείπτως ἡ τῆς Βιρδούς πρὸς τοῦ προστάτην τῆς ἀγάπῃ νύ-
ξανε, ἀλλὰ καὶ οὗτος υπερηγάπα αὐτήν. Οὕτω ποτὲ δὲν ἐχωρίζοντο ἀπ' ἀλλήλων· τόσον δὲ θερμῶς ἐπεθύμει τὴν εἰς τὰ γράμματα καὶ καλὴν συμπεριφορὰν ἐπίδοσιν αὐτῆς, ὥστε ἀνεδέχθη νὰ τὴν ἐκπαιδεύσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Καθ' ἑκάστην λοιπὸν αὕτῃ προσερχομένη μετὰ βιβλία τῆς ἐδιδάσκετο ὑπ' αὐτοῦ. Τὰ δὲ μαθήματα, ἃ παρέδιδε πρὸς αὐτὴν ἦσαν εὐάρεστα, δηλαδὴ σύμμετρα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς· καὶ οὕτω διὰ καταλλήλου καὶ ἡπίου τρόπου καὶ διδασκαλίας τὸ τε νεαρόν τῆς πνεῦμα ἐβελτιοῦτο καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀνεπτύσσετο.

Ἀσθενεσάσης τῆς Βιρδούς σπουδαίως δις κατὰ τὸ ὁκταετὲς τοῦτο δικαστήριον, ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἀξιωματικὸς καίτοι τὴν ἐνδούλευσε καὶ περιεποίηθη φιλοστόργως, ἐνόμιζεν ὅμως ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ ἀρκούντως τὸ καθήκον του. Πολλάκις δὲ ἠρώτα ἑαυτὸν, ἂν ἦτο δίκαιον νὰ τὴν λάβῃ παρ' αὐτοῦ οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οὗτοι ἔζων.

«Δὲν ἀνήκει», ἔλεγε, «μᾶλλον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς ἐκείνους; Δὲν ἐδίδαξα ἐγὼ, ἀνέθρεψα καὶ ἠγάπησα αὐτὴν ἀπὸ ὁκταετίας, ἐν ᾧ αὐτοὶ τὴν ἐγνώριζον μόνον κατὰ τὴν νηπιακὴν τῆς ἡλικίαν;»

Ὁ δὲ Ῥοβὴρ καίτοι προσέβαινεν εἰς τὸ γῆρας, ἦτο ὅμως ἐτι ἰσχυρὸς καὶ δραστήριος καὶ τοσοῦτον πιστὸς πρὸς τὴν νεαρὰν κυρίαν του, ὥστε ἦτο τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὴν ἐσωσεν ἀπὸ τοῦ ναυαγίου. Ἡγάπα δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀξιωματικὸν ἀκολουθῶν αὐτὸν πολλάκις κατὰ τοὺς περιπάτους του. Γνωρίζων δὲ καλῶς πόσον αὐτὸς τε καὶ ἡ Βιρδὼ ἦσαν ὑπόχρεοι διὰ τὴν διατροφὴν καὶ περιθαλψίν των εἰς τὸν ἀγαθὸν τοῦτον φίλον, ἐδείκνυε μυριοτρόπως τὴν ἑαυτοῦ εὐγνωμοσύνην.

Ἀνακαλοῦσης δὲ τῆς Βιρδούς ἐκ τῆς δευτέρας αὐτῆς ἀσθενείας, ὁ Κύριος Αὐδήλιος νομίζων ὅτι ἀλλαγὴ ἀέρος δύναται νὰ τὴν ὠφελήσῃ, τὴν ἐφε-
ρεν εἰς τὴν Μαργάτην. Ἦτο δὲ τότε θέρος καὶ κατὰ δροσεράν τινα πρῶϊαν μετέβησαν ὁμοῦ πρὸς τὴν ἀμμώδη παραλίαν—ὁ θεὸς Γεώργιος ἡ Βιρδὼ καὶ ὁ Ῥοβὴρ. Ὁ μὲν ἀξιωματικὸς καθίσας ἀνεγίνωσκεν, ἡ δὲ Βιρδὼ διεσκέδαζε σκάπτουσα τὴν ἀμ-
μον μετὰ μικρὰν σκαπάνην καὶ βλέπουσα τὸν κύνα τῆς κομίζοντα τὸν καδδίσκον, τὸν ὁποῖον ἠγέρασε δι' αὐτὴν ἐσχάτως ὁ θεὸς τῆς.

Εὐγενὴς δὲ τις γυνὴ πενηθοροῦσα καὶ εὐρισκο-
μένη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τῆς παραλίας, ἀνεγίνω-
σκεν ἐπίσης, ἀλλ' ἐκ διαλείμμάτων ὑψώνουσα τὴν κεφαλὴν τῆς προσέβλεπε πρὸς τὸ κοράσιον καὶ πρὸς

τὸν κύνα. Ἐν δὲ τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ταύ-
της, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι ἦτο περιπού σελήνη κοντοῦ-
τις, ἡ ἔκφρασις τῆς ἀθυμίας ἦτο ὡς καταφανής.
«Θα εἶχε νῦν περίπου τοιαύτην ἡλικίαν», ἐψιθύ-
ρισε βλέπουσα πρὸς τὴν Βιρδὼ ἐνᾷ αὐτὴ ἐλάλει·
ἐπειτα δὲ στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν θά-
λασσαν ἠσθάνθη φρίκην. Φαίνεται ὅτι ἡ γυνὴ αὐ-
τῇ εἰλκυσε πρὸς ἑαυτὴν τὸν Ῥοβὴρα· διότι προσ-
ελθὼν πρὸς αὐτὴν ὡσφραίνετο καὶ ἐσεῖσε τὰς οὐράν
του ὡς θέλων νὰ σχετισθῇ μετ' αὐτῆς. Αὕτῃ δὲ
ἐκτεινάσα τὴν χεῖρά τῆς ἐπέφασκε τὴν κεφαλὴν
του, ὅπερ ἐπροξένησε χαρὰν εἰς τὸ ζῶον τοῦτο.
Ἡπόρει δὲ διατί ὁ ἀγνωστος πρὸς αὐτὴν κύων ἀφίκε-
τὴν συμπαίκτηρά του καὶ ἤλεε πρὸς αὐτήν. Ἡ δὲ
Βιρδὼ μὴ θέλουσα ν' ἀνακαλέσῃ τὸν Ῥοβὴρα, ὑπῆ-
γὲν ἡσύχως πρὸς τὸν θεῖόν της καὶ ἀνέφερε τὴν πα-
ράδοξον διαγωγὴν τοῦ κυνὸς τῆς. Ὅτε δὲ ἐγερεῖσθα
ἡ γυνὴ αὕτῃ ἀνεχώρησεν, ὁ κύων τὴν παρηκολού-
θησε μέχρι τινὸς καὶ ἐπειτα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μι-
κρὰν του κυρίαν.

Τὴν δὲ ἐπαύριον λίαν πρῶτὴ μὴ εὐρεθέντος τοῦ
κυνὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἡ Βιρδὼ ἀνησυχήσασα πολὺ ἔ-
δραμεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἐβλεπε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ
ἵνα ἴδῃ τὸν ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν τῆς κύνα· ἀλλ'
οὐδὲν ἔκνος αὐτοῦ ἐφαίνετο. Μετὰ δακρύων λοιπὸν
προσδραμοῦσα πρὸς τὸν θεῖον Γεώργιον, εἶπεν ὅτι ὁ
Ῥοβὴρ ἐχάθη, ὡς ὑπέθετε, διὰ παντός. Ἀλλὰ τὴν
καθησύχασεν ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ ὑπάγῃ μετ' αὐτῆς
ἀμέσως πανταχόσε εἰς ἰκάνησιν τοῦ ἀπολωλὸτος κυ-
νός. Διῆλθον τὴν πόλιν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις,
ἀλλὰ δὲν τὸν εὑρον· ἠρώτων δὲ πάντας, ὅσους ἀ-
πῆντων καθ' ὅδον, ἂν εἶδον κύνα τινὰ ἐκ τοῦ γένους
τῶν κυνῶν τῆς Νέας Γῆς· ἀλλ' οὐδεὶς ἀπάντησεν ὅτι
εἶδε τινα κατὰ τὴν περιγραφὴν των. Προχωρήσαν-
τες πέραν τῆς προκυμίας ἡμισυ περίπου μίλιον μα-
κρὰν τῆς κατοικίας των, εἶδον τὸν Ῥοβὴρα ἰστάμε-
νον παρὰ τὴν θύραν οἰκίας τινός. Τί ἔκαμνεν ἄρα
γε ἐνταῦθα καὶ διατί ἀπεμακρύνθη τοσοῦτον τῆς κα-
τοικίας των, δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσιν. Ἐν τοσού-
τῳ ἡ Βιρδὼ ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν τῇ παραφορᾷ
τῆς χαρᾶς τῆς περιπτύξασα τὸν χονδρὸν λαίμῳ
τοῦ κυνὸς τὸν ἐφίλησε καὶ ἐν ταύτῳ τὸν ἐπέπληξε,
διότι φυγὼν ἀνησυχῆσε καὶ ἐκοιμήσεν αὐτοῦς. Ὁ δὲ
Ῥοβὴρ ἐφαίνετο μὲν ὅτι εὐχάριστήν ἴδων τὴν Βιρ-
δὼ, ἦτο ὅμως φανερόν ὅτι δὲν ἐπροθυμείτο νὰ τὴν
ἀκολουθήσῃ ἀμέσως· διότι παραμένων ἐτι παρὰ τὴν
θύραν ἐφαίνετο ὅτι ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν.
«Δὲν σοὶ φαίνεται, θεῖς,» εἶπεν ἡ Βιρδὼ, «ἄσπετος ὁ
Ῥοβὴρ; δὲν θέλει οὐδὲ τῶρά νὰ ἔλθῃ μετ' ἡμᾶς.»

(Ἐπεται ἡ ἑξῆς κεφαλαία.)

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΚΑΜΒΗΣ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΚΙΠΡΙΝΟΥ.—Φυ-
σικὸς τις ἀνεκάλυψεν 4000 μύνας ἐν τῷ ὄργανισμῳ μίας κάμ-
βης. Ἄλλος δὲ ἐμέτρησε 4386 ὁσέων τεμάχια τὰ ὅποια
λειτούργουν εἰς τὴν ἀναπνοὴν ἐνὸς κίπρινου. Εἰς ὁριστὸς
γενὰ 9 334 000 ὥα.